

me liri. eris michi in adiutoriu: si aut
filij ammon preualuerint aduersum te.
auxiliabor tibi. Esto vir fortis: et pu-
gnauius p ipso nro et ciuitate dei nri.
Dns autē faciet quod bonū est i con-
spectu suo. Quis itaq; ioab et plus q
erat cū eo certamē circa furos: q statim
fugerūt a facie eius. filij autē ammon
videntes q fugissent liri. fugerunt et
ipsi a facie abisai: et ingressi sunt ci-
uitatem. Reuulsq; est ioab a filijs am-
mon: et venit iherlm. Vidēs igitur
filij ammon quoniā firus eppauit et
qm corruissent corā isrl: cōgregati sūt
pariter. Misitq; adadezer et eduxit fi-
ros qui erant trās flumiū: et adduxit
eorū exercitum. Sobach autē magister
milie adadezer erat princeps eorum.
Quod cū nūciatū esset dauid cōtraxit
omne israhel: et trāsiiit iordanē: venit
q; i belā. Et direxerūt acie liri et adūso
dauid: et pugnauerūt cōtra isrl. fuge-
runtq; liri a facie isrl: et occidit dauid
de firis septingētos rurtus et quadra-
ginta milia equitū: et sobach principē
milie pūssit: qui statim mortuus ē.
Videntes autē unūci reges qui erant
i pldio adadezer se victos ab israhel:
eppauerūt et fugerūt quinquaginta et
odo milia corā isrl. Et fecerūt pacē cū
israhel: et seruierūt eis: tūmuerūtq; liri
auxilium prebere filijs ammon. **¶**

Fadū est autē uerente āno: eo tpe
quo solet reges ad bella pcedere
misit dauid ioab: et seruos suos cū eo:
et unūciū isrl: et pūssauerūt filios amō
et obsederūt rabba. Dauid autem re-
mansit i iherusalē. Dum hē ageretur
accidit quadā die ut surgeret dauid de
stratu suo post meridiē: et deambula-
ret i solario domū regie. Vidit muli-
erem se lauātē et aduerso sup solariū

suū. Erat autem mulier pulcra val-
de. Misit ergo reg: et requisitū que esset
mulier. Nūciatūq; ē ei: q ipa esset bech-
abee filia heliā uxor uirē ethei. Misit
itaq; dauid nūcijs: tulit eā. Que cū in-
gressa esset ad illū: dormiuit cū ea. Sta-
timq; sctificata ē ab immūditia sua:
et reuēta est domū suā conceptio seu.
Misitq; nūciatū dauid: et ait. Dēce.
mi. Misit autē dauid ad ioab: dicens.
Mittē ad me uirā etheum. Misitq;
ioab uirā ad dauid. Et uenit uir
ad dauid. Quēsumq; dauid q; re-
ageret ioab et plus: et quomō ammi-
staret bellū. Et dixit dauid ad uirā.
Vade in domū tuā: et laua pedes tu-
os. Et regressus ē uir as de domo regis:
secutusq; ē cū tibis regius. Dormiuit
autē uir as ante portā domus regie cū
alijs seruis dñi sui: et nō descendit ad
domum suam. Nūciatūq; est da-
uid a dicentibus. Nō uir uir as i do-
mum suam. Et ait dauid ad uirā.
Aliquid non de via uenisti? Quare
non descendisti in domum tuā? Et
ait uir as ad dauid. Archa dei et isra-
hel et iuda habitāt i papilionib;: et dñs
meus ioab et serui dñi mei sup faciem
terre manent: et ego ingrediar domū
meam ut comedam et bibam et domi-
nari cum uxore mea. Per salutem tuā
et per salutem anime tue: non faciam
rem hanc. Ait ergo dauid ad uirā.
Mane hic etiā hodie: et reas dimittā
te. Mansit uir as i iherusalē in die illa
et altera: et uocauit eū dauid ut com-
ederet corā se et biberet: et inebriauit eū.
Qui regressus uespere dormiuit in strā-
tu suo: cū seruis dñi sui et in domum
suam non descendit. Scdum est ergo
manere: scripsit dauid eplam ad ioab:
misitq; per manū uirē scribens i epla.

Domine uirā et adūso belli ubi fortissi-
mum est preliū: et delinquit eū: ut
pūssus inerat. Igit cū ioab obside-
urbem: posuit uirā in loco ubi sciebat
uiros esse fortissimos: egressiq; uiri de
ciuitate bellabant adūsum ioab: et reci-
derunt de ipso seruis dauid: et mortuus
est etiā uir as etheus. Misit itaq; ioab
et nūciatū dauid omnia uerba filij:
pcepitq; nūciū dices. Cum cōpleueris
uniuersos sermones belli ad regē: si eū
uideris indignari et direxit: quare ac-
cessisti ad murū ut preliarerimini: an
ignorabaris q multa desup et muro
rela mitant: quis pūssit abimelech
filium iheroboal. Nonne mulier misit
super eum fragmen mole: de muro: et
infectū eū i thebes: quare iuxta murū
accessisti: dices. Etia secū tu? uir as
etheus occubuit. Abijt ergo nūcius:
et uenit et narrant dauid oia q ei pcep-
erat ioab: et dixit nūcius ad dauid.
Preualuerūt adūsi nos uiri: et egressi
sūt ad nos i agrum. Nos autē facti
impro psecuti eos sum; usq; ad portā
ciuitatis: et direxerūt iacula sagittarū
ad suos tuos et muro desup: mortui
q; sūt de seruis regis. Quin etiā secū
tu? uir as etheus mortuus ē. Et dixit da-
uid ad nūciū. Hec dices ioab. Nō te
frangat ista res. Quia uir eni ruerus ē
belli: et nūc hūc: et nūc illū cōsumit gla-
dius. Eosfora bellatores tuos adūsus
urbē: ut destruas eam: et reponere eos.
Auduit autē uxor uirē q mortuus esset
uir as uir su: et plāxit eū. Trāsadoq;
ludu misit dauid: et introduxit eā in
domū suā: et facta est ei uxor: peperitq;
ei filium. Et displicuit uerbum hē qd
fecerat dauid coram domino. **¶**

Misit ergo dñs nathan ad dauid.
Cum uenisset ad eum: dixit ei.

Responde michi iudicium. Duo uiri
erāt in ciuitate una: unus diues: et
alter pauper. Diues habebat oues et
boues plurimos valde: paup autem
nichil habebat omnino preter ouem
unā paruulā quā enerat et nuterat:
et que creuerat apud eū: cū filijs eius:
simul de pane illius comedens et de
calice eius bibens: et in sinu illius dor-
miens: eratq; illi sicut filia. Cū autem
peregrius quidam uenisset ad diuitē:
parcens ille sumere de ouib; et de bob;
suis ut exhiberet cōuiuiū pegrino illi
q uenerat ad se: tulit quē uiri pauperis
et parauit cibos hominū qui uenerat
ad se. Iratus autē indignatione da-
uid adūsus hominē illū nimis: dixit
ad nathan. Uir ille dñs: quoniā filius
mortis est uir: qui fecit hē. Quē reddet
in quadruplum: eo q fecerit uerbum
istud: et non pepererit. Dixit autē na-
than ad dauid. Tu es ille uir: q fecisti
hanc rem. Hec dicit dñs de isrl. Ego
unū te in regē sup isrl: et ego erui te de
manu saul: et dedi tibi domū dñi cui
et uxores dñi tui: et sinu tuū: dedi q; tibi
domū israhel et iuda: et si parua sūt ista:
adiciā tibi mltā maiora. Quare ergo
cōtempisti uerbū dñi: ut faceres malū
i cōspectu meo? Virā etheū pūssisti
gladio: et uxorem illius accepisti in
uorē tibi et iniecasti eū gladio filiorū
ammon. Quāobrem non recedet a te
gladius de domo tua usq; in tempore
num: eo q despectis mē: et tulisti uxore
uiri ethei ut esset uxor tua. Itaq; hec
dicit dominus. Ecce ego suscitabo sup
te malū de domo tua: et tollā uxores
tuas in oculis tuis et dabo proximo
tuo: et dormiet cū uxorib; tuis in ocu-
lis tuis huius. Tu enim fecisti abscondi-
re ego autē faciā uerbū istud i cōspectu